

TENTO DEN PŘINÁŠÍ ŠTĚSTÍ

WANTED

wanted for hug

Hleď se tento muž. Najděte a obejměte ho. Přinese vám štěstí.

Celý život v šoubyznisu a stane se z vás filosof.

Všichni umělci jsou dutí jak tykve.

Existujeme jen jako myšlenky z potřeby druhého.

Umělci by se neměli ženit.

Krácením textu jí utrpěla figura.

To je tam měl oba vycpaný?

Lálo! Tys využil šance a vyznals Vladce lásku!

Vášen byla v polohových závodech co mezi nimi probíhaly.

Dokud jí nešáhneš na kozy a ona tobě do... jinam... tak vám to neuvěřím.

V Německu, když se na jevišti neonanuje, tak to není moderní divadlo.

Lálo, ztvrdlo ti vejce.

Jsme v přechodu mezi střízlivostí a nestřízlivostí.

Bohunka: Cože o kom o čem? Já na něj nenarazila! On narazil i na mě. Vášen v kuchyni s Pavlíkem byly organizované orgasmy společně s devíti plechy orgasmů.

Katka: (smích) Ano! Jak to říct? Tady měly buchty devět plechů orgasmů. Devět orgasmických plechů! Ne! Každá buchta měla uvnitř orgasmus. Každá (každý) b(B)uchta MĚLA ORGASMUS!!!! (Smích)

Koukám, že každý měl orgasmů, co se do něj vešlo!

Katka: Ale Buchtovi jsme nedaly!

Říká se: Nevěř nikomu, komu je přes třicet. Co vy na to?

Katka: Po třicítce teprve přichází ten pravej život!

Bohunka: A co teprve po padesátce! To jsme teprve volný, to jsme si odrodily a odbyly všechny organizované orgasmy a teď nás čekají jen ty spontánní!

Katka: A každý den čekáš, kdy přijde. A ono nic!

Bohunka: S devíti plechama orgasmů si to vždycky užiju!

Katka: My totiž prožíváme orgasmus ne pár vteřin, ale v kuse už čtvrtý den! Máme ještě kousek do Woodstocku, a pak si přihneme Fernet Stocku!

(klarion)

Každá Buchta měla orgasmus

(o b(B)uchtách s Katkou Nakládalovou a Bohunkou Hýžovou)

Osvobodila jsi už svoji mysl? V jakémkoliv úhlu, poloze či pozici?

Katka: Ještě ne, protože musím ještě jednou nakrmit 80 lidí, pak uklidím kuchyň a těším se do pracovního procesu. Ale jinak jsme na vlně...

Slyšela jsem o kolektivním orgasmu dnes v kuchyni, kdo komu a za co?

Katka: To bylo vášnivý dneska. To víš, Touch day and touch me! A to víš, my z těch šedesátých let jsme zvyklí plnit plán do důsledků, dokonce i na 120%. Pavlík Štrofů se dnes rozhodl o nás holky postarat a jeho dotyky byly žhavé! Přesně mířené, úžasné! Skvělé!!! Osvobozující!!!!ORGASMICKÉ!!! Udělal nás s Bohunkou rychle po sobě,

s výkřiky a orgasmickými vzdechy. Ruce neskutečně zkušeného Pavla Štrofa ví kde přitlačit a kde pohladit, být tvrdší a kde zjemnit. Protože jeho pohyby jsou dokonale směřované a ladí s těly protějšků..... vždy když masíruje krční páteř!

Za finančního přispění:

SPONZOŘI:

DIVADELNÍ PLK Art direktor: Saša Michajlovič. Foto: Klára Havráňková. O texty se postaraly: Klára Havráňková, Katka Hudečková, Jana Hostičková.

Tisk: DTPTISK Kroměříž. Produkce: DS Kroměříž www.divadlokm.cz nebo www.facebook.com/Divadelni.spolek.Kromeriz

www.divadlokm.cz nebo www.facebook.com/Divadelni.spolek.Kromeriz

8. ROČNÍK DIVADELNÍHO FESTIVALU LUDMILY ČÁPKOVÉ

KROMĚŘÍŽSKÝ

2015
28. - 31. 5.

DIVADELNÍ

PLK

VŠE, CO POTŘEBUJEME,
JE LÁSKA!

Slunné ráno probudilo nás,
po schodech stoupali jsme,
ve víru míru a lásky,
duše naše létaly nad hlavami.
Jen oponu zvednout a shlédnout ten kus,
cítit napojení vzájemné.
Obědem pokochat své nitro,
odpoledne splynout s ostatními,
proti bouři zákeřné.
Léčit mysl vzájemnou,
rozpoznat známost Nebezpečnou.
Za záře Luny spojit se,
žít v míru spolu a plni všech.

Mír pro všechny! Uběhl třetí den a sluníčko se nás stále drží. Všude přítomná láska se rozlévá do okolí a jsme si stále blíže a blíže. Po zvednutí opony jsme se sdružovali a při vzájemném obědě si přáli dobrou chuť a hlavně mír! Kytičky létaly okolo nás a srdce rozlévalo své mírumilovné myšlenky při kruzích. Ani Léčitel nás nevytěčil z pozitivní energie a síly prolouvající mezi hlavami všudypřítomných báječných lidiček, pokuřující vodní dýmku míru. Do dýmu odpolední siesty se vloudila drsná a nevraživá bouře, která nám chtěla překazit hippie opojení, ovšem síla naší energie se dokázala vzepřít a za pomoci míru ji překonat. Snad ještě nějaká Nebezpečná známost by mohla přerušit auru sjednocení, ale za přispění dávky kvalitní hudby jsme mohli prolítávat sobotním večerem po stopách květinových dětí. Mír, svobodu a hlavně lásku!

(jah)

MARILYN MONROE
JE TU S NÁMI.
NAJDETE JI?

MARILYN MONROE
YOU´D BE SURPRISED

Není tak skvělý, když je v davu,
ale když s ním budeš sama,
budeš překvapená.
Moc netancuje,
ale potom, když tě odveze domů,
budeš překvapená.

Nevypadá jako velký milovník.
Nesuď knihu podle obalu.
Protože on má tvář anděla,
ale v jeho očích je ďábel.

Je tak citlivý,
ale když tě začne objímat,
budeš překvapená.
Nevypadá jako silák,
ale když mu sedneš do klína,
budeš překvapená.

Na párty nebo na plese,
musím přiznat, že není nic moc,
ale v Morrisově židli,
budeš překvapená.
Moc toho nenamluví,
ale když začne mluvit,
budeš překvapená.

Nevypadá jako velký milovník.
Nesuď knihu podle obalu.
Protože on má tvář anděla,
ale v jeho očích je ďábel.

Není moc dobrý na začátku,
ale na konci týdne,
budeš překvapená.
V autě nebo ve vlaku,
si budeš myslet,
že se narodil bez mozku.

Ale v taxíku, když tě popadne,
říkám v taxíku,
budeš překvapená.
To je skutečné nebezpečí.

Ráno patřilo ženám, kuřeti a chlapovi v urně

Sobotní den zahájil DS Svatopluk Hodonín s veselou komedií Petera Quiltera Opona nahoru. Hra je napsaná pro pět žen,

kterým jejich zesnulý otec, syn, bývalý i současný manžel a šéf odkáže divadlo. Jak se zvládnou ženy sladit, domluvit a hlavně zorganizovat benefiční koncert, aby zachránily chátrající budovu? A jak zvládnou aktérky svou hereckou úlohu? Jak děj už na začátku napovídá, díky spolupráci při záchraně divadla se nakonec všechny ženy dokážou dohodnout, spojit a díky vzájemné souhře zvládnou postupnou obnovu onoho chátrajícího divadla, i když jim ne úplně všechno vychází. Souhra, která platí mezi postavami, vyzní i mezi herečkami. Nejvíce bych vypíchla herecký výkon Marie Bravené jako babičky a Sary Cočev, která ztvárnila Theresu. Oceňuji také zapojení mužského elemen-

Na kus řeči s babičkou Betty

(Rozhovor s Marií Bravenou)

Kde jste přišlo k tomuto textu a proč jste se rozhodli jej vybrat?

Napadl to pana režiséra, on má vždy už vybrané herečky, takže zvolil právě tento text. Obsazení je složeno hlavně z žen, neleze si někdy na nervy?

Ani moc ne, máme ještě pana režiséra a asistenta, kteří to dovažují. Hýčkáme si je.

Jste složení z několika generací, inspirujete se navzájem?

Ano, určitě. Mladí nás inspirují velmi, je s nimi zábava. My jsme jim určitě také inspi- rací, předáváme jim zkušenosti.

Máte nějakou zajímavou vzpomínku na zkoušení?

Nejvíce asi na ty choreografie. Bylo to pro nás docela těžké se to naučit, hlavně se synchronizovat.

Na jevišti jste se dost odvážala, bylo to pro Vás těžké?

Pro mě osobně ne, já jsem na jevišti zvyklá. Nedělá mi problém si ze sebe udělat srandu.

Musím říct, že jste byla velmi bezprostřední, jak dlouho se již věnujete divadlu?

Hraju už asi třicet let, sice s přestávkami, ale jinak hraju pořád.

Máte zajímavé kostýmy, cítíte se v nich dobře?

Ano, cítím. 90 % kostýmů jsem vybírala sama, nakupovala jsem hlavně po sekáčích.

Líbí se Vám u nás v Kroměříži a nápad ve stylu hippie?

Kroměříž je krásné město a hippie téma se mi moc líbí. To my u nás takhle nemáme.

(jah)

Pochyby zažíváme i denně u zpráv

(Chvilka v zákulisí s Liborem Ulovcem, představitelem Franka – Léčitele)

Kde jsi se inspiroval pro tuto inscenaci?

Hledal jsem představení pro menší počet herců a v cizině jsem narazil na tento text a tak jsem ji chtěl přetáhnout do Čech.

Byli jste první inscenátoři tohoto textu v Čechách?

Bohužel ne. Friel je tak význačný autor, že nepovolili amatérům českou premiéru. Naštěstí se textu chopil spolek Kašpar a udělal podobnou koprodukcí tří divadel, jako máme my a díky nim jsme pak práva získali také. Hrajeme od ledna 2014 převážně v komorních prostorách, v divadle Kampa, protože některé emoce nelze přes rampu přenést. Proto i obrácené hlediště zde.

Koprodukcce čtyř divadel, to je náročné. Proč jste k tomu přistoupili?

Já si své kolegy přímo vybral. A tímto bych jim chtěl poděkovat za to, že měli tu odvahu do toho jít. My se předtím vlastně téměř neznali a já je oslovil. A oni šli se mnou a Jarda Kodeš to celé dohromady. Za to velký dík všem.

Frank Hardy byl léčitel, který si s tím darem neuměl poradit. Jak sis s tou rolí poradil Ty?

Pro mě to bylo nosné téma. Pochyby o sobě a svém údělu. Pochybnosti byly navíc i mojí poslední inscenací. Motiv pochyb, co vlastně vidíme a vnímáme, mě provází celou mou tvorbou.

Pochyby? Pochopí toto téma diváci rozdílného věku?

Chci, aby to téma bylo nosné mezi diváky napříč generacemi. Mnoho lidí, ne-li všichni, může mít problém s dějem, příběhem, který je vyprávěn tak nelineárně, že na správné poskládání příběhu by bylo dobré jej vidět vícekrát. Ale i v tom jsou ty pochyby. Viděl jsem to, co jsem viděl? A rozuměl jsem tomu správně? Koneckonců právě tohle zažíváme denně u zpráv.

Text působí jako tři monology jednotlivých postav s rozdílným náhledem na minulost.

Jsou to vlastně původně monology. Tři verze příběhu obohacené o své motivy. Náš dramaturg a režisér Jarda Kodeš to udělal ale jinak, abychom nemuseli stát na hraně inscenovatelnosti a diváckosti a monology rozpracoval do situací, kde každá postava může reagovat gestem, mimikou ihned a tím tvořit tu svou verzi příběhu. Když střety přicházejí hned, je to pro diváka srozumitelnější.

(klarion)

Na hraně mezi absurditou a závažností

Tři herci. Jeden režisér. Čtyři divadla. Jedna inscenace.

Inscenace Léčitel, kterou nám přivezlo Divadlo SoLiTEater z Prahy je dramatem muže, který prochází životem s darem, za který nemůže a o nějž nestál. Doprovází jej věrná žena a manažer a každý vypráví příběh tohoto života ze svého úhlu pohledu. Frielův text je krásný, až nebezpečně hluboký a místy i drásající.

Koprodukční projekt divadel DS Scéna Libochovice, Divadlo SiLiTEater Praha, Divadelní Klub Jirásek a Rádobydivadlo Klapý přinesl text Briana Friela jako smutné zamýšlení nad životem a smrtí, zklamáním i láskou, štěstím i zoufalstvím, prokletím i požehnáním. To vše ve snaze o čistotu projevu a výrazu.

Režisér postavil příběh na konfrontaci tří hlavních hrdinů a rozbil původní text složený z monologů jednotlivých postav do vzá-

jemných interakcí a dialogů či trialogů. Tento směr jistě podpořil jednoduchost pochopení pro diváka, avšak také poskytl prostor pro výraznější obrazovost a divadelnost tohoto textu.

Volba minimalistické scény, která je navíc uvedena do bezprostředního kontaktu s divákem byla taktéž vhodným nápadem pro toto komorní drama. Divákovi tak emoce prýští přímo do tváří bez zbytečných příkras a revizit, příběh tak prožívá spolu s hrdiny a je do něj přenesena i pochybnost, čím příběh je ten pravý a věrohodný.

Herecky velmi vyrovnaná trojice Libor Ulovec, Vladimíra Zborníková a Jiří Dědounek, dokáže své diváky zaujmout a příběh předat s lidskostí, lehkostí a bez patosu. Projevy herců jsou úsporné, avšak uvěřitelné a gestem i mimikou věrohodné.

Minimalistická scéna spolu s jednoduchostí a věrností kostýmů pak vyzdvihují výpravu inscenace a podtrhují její záměr. Matoucími se tak pro mne staly pouze barevné akcenty světel, které měly podtrhovat vzpomínky na rozličná místa, avšak poskytovaly pouze divákov- i zbytečnou berličku pro orientaci v příběhu.

(klarion)

Bez zvuku a světla není divadlo

Co je napsáno na scéně na šálách ve vaší inscenaci Nebezpečné známosti?

Technik Martin: To jsou výňatky z dopisů, které si mezi sebou psali. Co je tam přesně to nevím, protože francouzsky neumím, ale jsou to dopisy.

Inspirovali jste se některým filmem?

Technik Martin: Já si myslím, že spíš naopak. Snažili jsme se to spíš řešit po svém. Doufám, že film není úplně naší předlohou, chtěli jsme se tomu vyhnout.

Jsi před začátkem představení víc nervózní ty nebo herci?

Technik Martin: To je otázka. Já nervózní nebývám. A oni asi trochu nervózní byli a jich je víc. Takže moje malinká nervozita vůči jejich šestkrát velké nervozitě je vlastně v jejich „ne“prospěch.

Máte alternaci techniků?

Technik Martin: Ne, vždycky jezdí jen ten jediný.

Bavíš se během představení, které svítíš a zvučíš? Bavíš se i tak, že se zapome- neš?

Technik Martin: Ano, občas se mi to stane, ale mám už v textu vyznačený body, ve kterých pravidelně zapomínám. Tak minutu předem tady mám značku, že se mám odzapomenout. A to funguje dobře.

Jak bys hodnotil dnešní představení Nebezpečné známosti?

Technik Martin: To se dozvíme na kruhu. Ale můj názor? Já už jsem to viděl tolikrát, že si myslím, že to nebylo nejhorší, a že docela dobře fungovalo publikum, které nám hodně pomohlo. Bylo to zkušené a vyspělé publikum.

Vozíte s sebou pravidelně nápovědu?

Technik Martin: Ano, je tam. Je to slečna, kterou doufám nikdo neslyšel a

neviděl. Pokud to tak bylo, tak je to vynikající.

Vysvětlíš nám, proč někteří herci seděli na bílých židlích zády k divákům?

Technik Martin: Na tohle by si diváci měli odpověď najít sami. Nicméně moje vysvětlení je takové, že to nebyli jen někteří herci, seděli tam všichni. Ale otázka je, z jakého úhlu to zrovna divák pozoroval.

Stane se ti někdy, když herce úplně neslyšíš, že uděláš technickou chybu?

Technik Martin: Já samozřejmě reaguju na jejich narážky, takže potřebuju slyšet. Největší problémy jsou většinou v divadlech, kdy se nesedí přímo v sále, ale za nějakým sklem. Tam jsou právě ty největší problémy. Ale tady jsem spokojený, tady sedím na balkoně a jsem jakoby skoro u herců. Je to reálnější.

(kat)

Co platí o většině mužů, platí o Valmontovi dvojnásob

Posledním sobotním představením byly Nebezpečné známosti, se kterým se nám představili herci z Divadelního spolku Jiří Poděbrady. Zvolili velmi známý text, dokonce několikrát zfilmovaný. Celý děj je postavený na milostných vztazích mezi lidmi, je plný vášně, touhy a intrik. Schází se zde několik charakterů lidí, velmi mladá a nepolíbená Cecile, které se otevírá svět dospělých, jejímž opakem je Markýza, vášnivá žena, milující muže a intriky. Mezi nimi se objevuje velmi charismatický muž Valmont, velký svůdník a milovník žen. Dalšími osobami účastníci se milostného příběhu je mladý muž Danceny a paní de Tourvel. Soubor text víceméně zasadil do původního tvaru, ovšem byla zde vidět snaha, nasměrovat inscenaci trochu jiným směrem. V představení byla spousta režijních nápadů a prvků, které ovšem pro diváka mohly být matoucí a nejasné. Například symbolika židlí schovaných za závěsy, z níž nedokážu vyčíst, co tím chtěla režisérka říci. Určitě bych více rozvinula vztah mezi Cecile a Dancenym, stejně tak mezi Valmontem a paní de Tourvel. To, co mohlo být pro diváky zajímavé a poutavé se stalo „někde za scénou“. Vzhledem k tomu, že je příběh postavený na vášni, touze a lásce, tak byly herecké výkony poměrně strnulé. Představovala bych si, aby režisérka mezi herce dodala více akce a vzájemné komunikace, aby to celé působilo mnohem živelněji. Možná za hereckou strnulost možná může ještě herecká nezkušenost, jelikož herecké osazenstvo bylo poměrně mladé. Představení nenadchne, ani neurazí, dodala bych více „šťavy“ a větší „šmrnc“.

(jah)